

i Fustager, viser det sig, at Indførselen af saadanne Vine i 1922 androg en Mængde af 56 282 hl mod 32 783 hl i 1921. Altsaa, siger det ærede Medlem Hr. Hedegaard, der er i Sammenligning med 1921 en meget betydelig Fremgang. Og det er rigtigt. Men det ærede Medlem glemte at tilføje, hvordan Indførselen havde været i 1919 og 1920. I 1919 var Indførselen 80 894 hl og i 1920 59 550 hl., altsaa langt større Tal end Tallet for 1922, og det er jo meget muligt, at den lave Indførsel i 1921 netop kan staa i Forbindelse med den ekstraordinært høje Indførsel de to foregaaende Aar. I alt Fald er Indførselen i 1922 ikke synderlig større end i 1916, Aaret før Restriktionernes Indførelse, i hvilket Aar den indførte Mængde af den Vin, som er Hovedindførselsmængden, og som jeg her beskæftiger mig med, androg 49 795 hl, altsaa en Mængde, der er omtrent lige saa stor som den, der indførtes i 1922. Derfor vil en nærmere Undersøgelse af denne Sag ingenlunde kunne give det Resultat, som det ærede Medlem vilde give det Udseende af: at der skulde være nogen Udsigt til, at man ved den Ændring, man her gennemfører ved Ølrestriktionernes Ophevelse, vil opnaa noget i saa Henseende. Man vilde med akkurat ligesaa megen Ret fra det ærede Medlems Side kunne henvise til, at Brændevinsforbruget, vel væsentligst som Følge af den Skattelettelse, vi gennemførte i Fjor med Hensyn til Brændevinsbeskatningen, er gaaet betydeligt frem i det sidste Aar.

Men hvad enten nu Grunden er den ene eller den anden, saa vil i alt Fald jo Ædruelighedsvirkningen være af saare ringe Værdi, hvis det blot betyder, at Forbruget af det stærke Øl træder i Stedet for Forbruget af Øl og Brændevin. Hvis vi faar Øl med et Alkoholindhold af 4 pCt., indeholder som bekendt en Halvflaske saadant Øl mere Alkohol end en Snaps, endda af den Størrelse, vi kendte før Krigen. Der vil derfor i Virkeligheden fra et Ædruelighedssynspunkt set ikke være noget vundet ved at sætte det stærke Øl i Stedet for Snapsen, det stærke Øl vil fra et Ædruelighedssynspunkt set frembyde langt større Betænelighed end den Alkohol, der konsumeres gennem Snaps, fordi en stor Del af Befolkningen bruger det stærke Øl som Maaltids- og Forfriskningsdrik. Medens man dog, saa vidt jeg ved, ikke gaar hen og drikker en Snaps, fordi man er tørstig, er Forholdet meget ofte det, at man drikker en Bajer, fordi man er tørstig, eller fordi man synes, man trænger til en Forfriskning; men da den indeholder mere Alkohol end Snapsen,

vil Alkoholforbruget gennem forøget Forbrug af stærkt Øl kun vokse i højere Grad end gennem Brændevinsforbruget.

Derfor er en Forskydning fra det lette Øl til det stærke, en Ordning, der fører det stærke Øl ind i det almindelige Forbrug som Maaltidsdrik og Forfriskningsdrik, saare betænkelig fra et Ædruelighedssynspunkt og fra et samfundsmæssigt Synspunkt. Det er ogsaa nævnt i den svenske Kommissionsbetænkning, jeg her har omtalt, at for det første maa det anses for tvivlsomt, om man i det hele taget kan antage, at en Produktion af stærkere Øl vil medføre nogen Formindskelse af Brændevins- og Ølforbruget; men selv om man maatte antage noget saadant, vilde det ganske sikkert, siger den svenske Kommissionsbetænkning i Overensstemmelse med de Betragtninger, jeg her gør gældende, føre til en Forøgelse af Alkoholforbruget netop ud fra de Synspunkter, jeg her gør til mine.

Og hvad en Forøgelse af Alkoholforbruget betyder, har i alt Fald alle de, der har med socialt Arbejde at gøre, stor Lejlighed til at erfare. Jeg har med stor Interesse i „Nationaltidende“ i Aftes læst en Afhandling af Dr. phil. Garbo, hvori han fremstiller, hvordan man kunde konstatere de sociale Følger af det lavere Alkoholforbrug i de sidste Aar. Han citerer en Afhandling, der for nylig har staaet i „Ugeskrift for Læger“, der giver Udtryk for, at f. Eks. en saadan Sygdom som Levercirrose vokser proportionalt og aftager proportionalt med Alkoholforbruget. Jeg nævnte forleden, hvorledes Antallet af Anholdelser for Beruselse her i København har forholdt sig ganske proportionalt med Alkoholforbruget. Dr. Garbo nævner, hvorledes Deliriumstifældene næsten er forsvundet. Han henviser til Dr. Neves Disputats i 1914, hvor Dr. Neve siger, at der den Gang var saa mange Tilfælde af Delirium paa Kommunehospitalets 6te Afdeling, at det var umuligt at beskæftige sig med hvert enkelt Tilfælde, medens Forholdet nu er dette, siger Dr. Garbo, at der nu kun er enkelte Tilfælde, selv om disse er vokset i Antal, og den Vækst, der har fundet Sted i Alkoholforbruget i det sidste Aar, har ogsaa givet sig Udtryk i, at Sygdomsformer, der var forsvundet, igen dukker op.

De, for hvem hele dette Spørgsmaal gennem Undersøgelser er kommet til at danne et betydningsfuldt Led i alle Bestræbelser for at skabe bedre Samfundsforhold, maa med største Betænelighed og Beklagelse se paa den Indstilling, som foreligger her. Jeg udviklede i Mandags nærmere, at der